

« zurück blättern vor »

SZLUS subst. m., ab 1847. **1)** ‘Rechnungsabschluß’ – ‘zamknięcie rachunków’: [hapax] 1847 Dub.Słow. 2, **WIECZ 2)** ‘Ausdruck, der einen endgültigen Abschluß einer Angelegenheit, die Einstellung einer Handlung bezeichnet, Ende, aus, basta’ – ‘wyraz oznaczający ostateczne zakończenie sprawy, zaprzestanie działania, nie ma o czym mówić, koniec, basta, kwita’: (1937) 1948 Goj.Rajs.I 198, DOR *Półgłosem obwieścił: jak trzeba będzie, to wszystko zatrzymamy i szlus!* ◊ 1947 Putr.Rzecz. 81, DOR *Musi powstać taki nastrój, żeby się nikomu nie zachciało żadnych dysput. Powiedziane – i szlus.* – nur DOR (posp.). ◊ **Etym:** nhd. *Schluß* subst. m., ‘Zeitpunkt, an dem etw. aufhört, beendet wird’, DUD. ◊ **Konk:** *basta* ind., bel. seit 1775–1806, L, zuerst geb. L, nur für Inh. 2; *koniec* subst. m., bel. seit ca. 1400, СТР, zuerst geb. СN; *kwita* ind., bel. seit 1775–1806, L, zuerst geb. L, nur für Inh. 2. ◊ **Hom:** †szlos.

« zurück blättern vor »